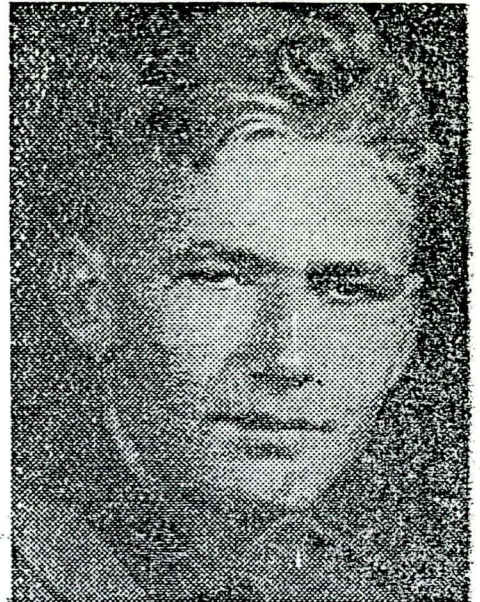

שכממן שמעון

בן זאב ושרה. נולד ב־22 באפריל 1922
בפתח־תקוה. למד בבית־ספר תיכוני.
נכנס לקיבוץ הצופים בפרדס־חנה, היה
גם בקיבוץ בית־הערבה בצפון ים־המלח.
נעשה פועל בענף המתכת. בשנות
מלחמת־העולם השניה שירת בצבא
הבריטי, בחיל־האוויר ובחיל־הים. היה
בטוברוק בימי המצור. בחור עליז ואמיץ־
לב ושוקד על השראת רוח טובה בחברה.
משנשתחרר מהצבא נעשה נהג בחברת

האש"לג. נשאר נאמן ה"הגנה" והיה פעיל מאד בקרב הפלמ"ח.
במלחמת־השחרור השתתף — על־פי רוב בתפקיד של מפקד שיירות —
בכל הקרבות להבטחת הדרכים בדרום והדרך לירושלים.

נסע בשיירה לנבי־דניאל וחזר לכפר־עציון. בקרב כ"ה בניסן
תש"ח נהרג במנזר הרוסי שעל־יד הכפר עם פגיעת פגז של 3 אינטש
בבנין. נקבר על הר־הרצל בירושלים ב־17.11.1949. ימים מספר לפני
נפילתו שאל את חבריו: „אם אמות פעם — איך תגידו עלי? בודאי
בכה: אי, שמעון זה, בחור טוב היה“, וסיים בהלצה מתוך רוח טובה.